

for, at der bliver penge ude hos landmændene, fordi man laver kvalitetsforbedringer, markedsføring og alt det andet, der er så hårdt brug for i den verden, hvor vi skal ud at konkurrere. Det har, som vi også har hørt, været drøftet i WTO.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Jeg forklarer det gerne igen for hr. Ole Vagn Christensen. Det, vi har talt om, er en afkobling af støtten. Produktionerne skal ikke have støtte, og efter min mening skal sådan noget som økologisk produktion heller ikke have støtte. Det skal også kunne klare sig på markedsbetingelser. Det er måske en forskel på os to, for Socialdemokratiet har en meget stærk holdning til, at man kan støtte økologisk produktion med uændede mængder, men det har vi en anden begrænset holdning til.

Man bliver ved med at kalde det landbrugsstøtte. Men vi afkobler støtten, så man ikke lader mennesker i stikken, der har levet helt efter gældende regler, der er vedtaget af alle de regeringer, der har været før denne. De regler har de levet efter. Så kan man ikke, fordi der kommer en ny politik i Europa, være uansvarlig og lade disse mennesker i stikken og lade dem gå fra hus og hjem, fordi man lige pludselig har en anden politik.

Der må jeg takke det flertal i Folketinget, der har vist en ansvarlighed og været med til at foreslå dette forslag til vedtagelse, der er flertal for.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg mener, at det, man gør, er, at man graver sin egen grav, og at man er på vej til at grave den for dansk landbrug.

Har man virkelig et så kortsigtet syn, altså at det, det drejer sig om, er, at penge er den eneste måde, man kan hjælpe mennesker på? Tror man ikke på – ligesom man har gjort i mange år med FEOGA-støtte og forskellige andre initiativer, der er blevet taget inden for vore fødevarerivksomheder, hvilket har udviklet dem til at være noget unikt i verden – at det også er nødvendigt, at disse penge kommer fra områderne?

Men jeg forstår, at det altså ikke er Venstres holdning at være med til at skabe ny udvikling, nye muligheder, men tværtimod at holde sig på det bagstræberiske plan.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Lige netop så er det Venstres politik. Det er også det, der er i den her beslutning. Der overføres penge fra de direkte støtteordninger, og fra de afkoblede midler overføres der penge til landdistriktsmidlerne.

Vi er endda indstillet på, at der skal national medfinansiering, så der er penge til udvikling af både landdistrikterne, af kvalitetsprodukterne, af fødevarerikigheden og af miljøet osv. Der er penge til denne udvikling.

Så til det med, at dansk landbrug får lov til at grave sin egen grav: Der er en utrolig god udvikling generelt i dansk landbrug, og de kan godt klare sig. De får meget store fordele ved at få den her frie konkurrenceevne, når vi fjerner produktionsstøtteordningerne. Det er det, vi gør.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er hr. Christian H. Hansen.

Kl. 14.05

Christian H. Hansen (DF):

Forespørgslen til fødevarerministeren går jo ud på, hvad ministeren kan oplyse om regeringens implementering og reformen af den fælles landbrugspolitik, og hvorledes ministeren vil sikre, at den bliver i overensstemmelse med folketingsflertallets ønsker. Ministeren har været oppe at redegøre for meget af det.

I Dansk Folkeparti har vi egentlig gjort det på den måde, at vi har taget et væsentligt udgangspunkt i det forslag til vedtagelse, der blev vedtaget i Folketinget den 5. november 2002, og som blev vedtaget af Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne.

Det, der blev vedtaget den dag, var nemlig, at Folketinget tager fødevarerministerens redegørelse til efterretning og opfordrer regeringen til at arbejde for en langsigtet afvikling af den direkte landbrugsstøtte og at arbejde for at udfase alle eksportsubsidier og prisstøtteordninger i forbindelse med WTO-forhandlingerne osv.

Når vi ser på den reform af den fælles landbrugspolitik, synes vi i Dansk Folkeparti, at man faktisk ganske godt har nået det mål i vedtagelsen fra november 2002. Men samtidig er der taget hensyn til særlige danske forhold, og det er